

Rózsa Dániel tetőtől talpig jellemes férfi, szelleme makulátlan, humor-érzéke kitűnő. Bizony, ezek elengedhetetlen feltételek ahhoz, hogy valakiből költő váljék. (Ez akkor is így van, ha ma kevés szó esik erről!)

A művészet energiaátvitel. Költészetről lévén szó, ez az energia szavakban inkarnálódik. Rózsa Dániel nem mond le a legnagyobb energiahordozókról: a képről és a metaforáról. És ezt nagyon okosan teszi. Viszont szeretném fölhívni a figyelmét a népköltészetre. Kutassa, kutakodjon, elemezze a titkát a dalnak, hogy otthon érezhesse magát a líra birodalmában!

Kérem az Olvasót, fogadja szeretetében ezt a fiatalembert, mert nem akármilyen tehetségű költő indulásának a szemtanúja.

Kívánjunk hát neki temérdek ihletett időt, sok szerencsét és jó utat!

RÓZSA DÁNIEL

Király vagyok

*király vagyok
nincs fejemen korona
tenni élek
nem sietek sehova
király vagyok*

*uralkodom
nincsenek is híveim
király vagyok
nem a mások szívein
uralkodom*

*tenni élek
népem nem nyög gond alatt
uralkodom
országom egy gondolat
tenni élek*

Carpe diem

*Csak a Jelent fogja két kezem.
Benne tartom Múltam és Jövőm.
Mit hoz, mit visz, sosem kérdezem.
S mosolygok a Térbe zárt Időn.*

Barackággal álmodom

*Költő vagyok, költő,
zeg-zugot betöltő,
szóköpeny a vállamon,
barackággal álmodom.*

Kérdés

*Ki tudja, mit érez a Föld, ha magára marad?
Ki tudja, mit ér ez a Föld, ha magára marad!*

Hiába kérsz...

*Hiába kérsz – az út ha görbe –
egyenes utat.
Hiába nézel száz tükörbe:
egy arcot mutat.*

Hóember-szerelem

Honinak

*Mikor a hólé már-már térdig ér,
lelkemre fagyból csomót köt a tél –
s én hó-emberként állok egyedül,
lila kabátod nekem hegedül.*

*Emészt a fagy, de bent már olvadok,
még űznek régi, kopasz hajnalok;
hajuk kinő majd – hóruhám lebull,
arcom a szélben, fényben felvidul.*

*Előkerül egy zsebetett mosoly,
(s talán sírok – de nefélj, nem komoly).
Reszketek egyre. Nem-tudom-mi-lelt.
Hiába szándék: nem szolgálja tett.*

*S öklömnyi szívem újból útra kel,
képzelt szerelmem, tőled futok el:
futok, futok, de lelkem átölel.
Még nem vagy itt, de sosem hagylak el!*

